

FİDAİL

Fidail Vasil oğlu MƏJİT

1984-cü ildə TATARISTAN Respublikasının Aktanış rayonunun Kırkaentübə kəndində doğulub. Çallı Dövlət Pedaqoji İnstitutunun Tatar filologiyası fakültəsini bitirib. “Meydan” ədəbi-bədii, ictimai dərgisinin baş redaktorudur. İlk şeirlər kitabı (“Sağışlar da altub bula ikən”) 2006-cı ildə, 2-ci kitabı isə (“Yıldızlı çətir”) 2015-ci ildə gün üzü görüb. Uluslararası Jurnalistlər Assosiasiyasının (IFJ), habelə TaYB-nin üzvüdür. Bir sıra yarışmalarda, o cümlədən respublika miqyaslı şeir yarışmalarda birincilik qazanıb.

UZAQ YOL

Yenə yollar... yenə, yenə həyəcan
düşüncələr dərin dəniz misalı...
bircə bilsəm qarşımızda nə durur,
bəlkə onda uzun yollar azalı...

Yol uzundu...

yollar boyu ağ toz var,
ancaq birdən bilinir ki, toz deyil;
bu qar imiş...

Ağ kədərdən keçirəm
ya keçdiyim nə toz, nə də, yol deyil?!.

Keçmişə aparən böyük körpüdə
ağ qarın üstündə qalın izim var –
İzlər ömür tariximi yazırlar...
Niyə dolmuş vərəqlərdə, bilmirəm,
səhvləri düzəltmək imkanı qalmır!?.

PARLAQ ÜMİDLƏR

Şəcərə tarixi yazılmalıdır
əlyazmalar yurda qayıtmalıdır
Biz vətəncanlıyıq, biz tarixcanlı...
yeddi yerdən didilməsin
sabahın bayraqları...

Hələ üzəngilər paslanmayıbdır,
həyətdə kişnəyir qaçağan atlar...
Poladüz qılıncın cingiltisindən,
kim uyuquya dalar, söylə kim yatar?

Elə gün gələcək, düşmən bayrağı
əski parçası tək yandırılacaq..!
Damarda doğrular baturun qanı;
Tatar atlıları əlbət, qalxacaq!..

Döyüşçü tonqalı alovlananda,
Söylə, neylər bizə çölün küləyi?
Zülmətlər arxada qalacaq, əlbət,
Şəfəqin şüası – üfük bəzəyi...

DÜNYA YATIR

Taktaşvari...

Yenə də qar yağdı, yenə qış gəldi,
Ağır saxta canı cəzalandırar.
Hələ saxta külək ilə görüşsə,
Onlar məni astanada qarşılar...

Mən küçəyə çıxınca
çimdiklərlər üzümü,
“necə oynaqdı” deyər
zarafat da edərlər.
Düz evədən gülümsər ikisinin də üzü,

bir gün urcah olsalar,
çox da gec əl çəkərlər.

Boylanıb onlara pəncərələrdən,
Barmaq silkələdim ikisinə də.
Bax, əlim giyişir, tutsam onları
Bir yerdə çırpam, tutub tərsinə..!

Və yenə qar yağdı, yenə qış gəldi,
küçələrdə gül qoxudu küləklər...
Düz dünyanı şirin yuxu bürüyüb
və qar yorğan olub, torpağı örtər...

Gecə don başladı, hava əsnədi,
Ay da qıdıqladı gümüş qırovu...
Şaxta hünəriylə kənd gənclərini
Soyuq küçələrdən evlərə qovdu...

Yun əyirən qadınların mahnısı
Aynada dondurur soyuq havanı.
Külək köhnə dəyirmanə söz atar,
Bəlkə çox görməyə gecə qalmağı...

Belə vaxtda

soba, bir də samovar –
qocaların ürəyini qızdırır.
Şaxtadan heyrətə düşən məstanlar,
evin dirəyinə qısılib, yatır...

Yenə də qar yağdı, yenə qış gəldi,
Ağır şaxta canı cəzalandırır.
Hələ şaxta külək ilə görüşsə,
Onlar məni astanada qarşılar...

(Günel GÜN çevirib.)